

Els Pastorets de la Comissió Sant Antoni Abat a Can Palots

Canovelles. El Nadal va perdent any rere any el seu caràcter religiós i cada cop més, són unes festes dedicades al consum i als àpats familiars. Tot i així, hi ha tradicions que semblen resistir-se als canvis del temps, com l'obra teatral de Josep M^a Folch i Torres «Els Pastorets o l'Adveniment de l'Infant Jesús».

Xavier Solanas

Aquesta representació popular catalana que explica el naixement de Jesucrist des del punt de vista d'uns pastorets serà representada un any més per la Comissió Sant Antoni Abat. L'obra continuarà tenint com a protagonistes en Lluquet i en Rovelló, però l'escenari passarà a ser el teatre auditori Can Palots, després de representar-la durant dotze anys al Campanar. Col·laboren les entitats: **Coral Rosa de Bardissa i Josep Bover** (Rapsode del Vallès), i a més, han col·laborat indirectament les AMPAS i la companyia "Pas al pas". En total són un centenar de persones les que hi participen, i les edats dels actors van dels 3 mesos als 27 anys. L'obra es podrà veure els dies 26, 29 i 30 de desembre a les 19.00 h i l'entrada serà gratuïta. Segons **To-**



Membres de la Comissió Sant Antoni Abat.

ni Calderón, president de la Comissió Sant Antoni Abat, "és una de les propostes culturals més tre-

ballades per l'entitat i ara toca fer un salt qualitatiu molt important i arriscat al nou teatre-audito-

ri. El gran repte és que fins ara fèiem l'obra per la Comissió i ara la farem per Canovelles" Així doncs, Calderón es va mostrar "orgullós d'ultrapassar les nostres fronteres com entitat, més encara en l'any que es celebra el Mil·lenari".

Ignasi Pascual, responsable de la part escènica, no s'imagina un Nadal sense Pastorets, i reconeix que no es poden aprofitar gaires coses de les obres representades anteriorment, excepte algunes peces de vestuari. Tal i com va afirmar **Àngel Sánchez**, responsable dels Pastorets i membre de la comissió pel Mil·lenari, l'escenografia és una "producció pròpia, l'ha fet un grup de pares coordinats per **Aleix Castells** en la part de fusta i **Mireia Riera** en la part de pintura". Els actors assajaran dues vegades a Can Palots, i segons Sánchez aquesta representació serà "un experiment, però tenim molta il·lusió i ganes, i suposarà un gran assaig per la representació de l'any vinent per acabar el Mil·lenari". La comissió espera millorar any rere any l'obra, les músiques i els cants, i per això esperen omplir les butaques del teatre-auditori els tres dies perquè s'animi cada cop més gent a actuar i col·laborar en aquesta tradicional obra.

COLUMNA D'ART

Mirada nadalenca de l'art

L'objectivitat d'una obra d'art està molt relacionada amb la subjectivitat del seu creador. La seva avaluació en el marc de la creativitat artística exigeix, per ser acceptada, un saber ser i saber estar, que no tothom pot assolir. Però hi ha una creativitat popular amb unes característiques que li donen un valor alt per les connotacions que l'acompanyen. Perquè té unes finalitats que per elles mateixes mereixen ser considerades, com poden ser les socials, les terapèutiques, les d'expressió personal i aquelles que acompanyen al descobriment de les capacitats personals.

Permeteu-me unes consideracions sobre una exposició de treballs de persones de la tercera edat que han de conviure en una residència per a gent gran. Totes les residències treballen les manualitats com una teràpia i una forma de reciclatge. Una visita a la Residència Francesca Roig, de l'Ametlla del Vallès, em donà l'oportunitat d'admirar una exposició amb veritables connotacions creatives de treballs sobre vidre, ceràmica i paper. Treballs d'una admirable netedat i gust pel disseny que convertien un ob-

jecte anodí en una peça decorativa. La veritable importància de la mostra es descobria en la mirada i l'expressivitat del rostre de les seves creadores i creadors, comunicant amb un gest senzill i uns ulls il·luminats que en aquells treballs hi batejava el seu cor, hi havia vida. I certament que una contemplació atenta acabava escoltant el ressò vital que en cada moviment creatiu s'hi amagava.

Hi havia treballs que parlaven tots sols i repetien silenciosos aquella expressió tan humana: si quan era jove hagués pogut dedicar-m'hi! I aquest pensament li atorga una qualitat que no té preu, perquè segurament totes les peces esdevindran un record de l'àvia o de l'avi sobre la calaixera dels néts i dels fills. Totes les peces presentades palesaven una realització molt acurada, fruit d'una afició immensa, que és la base de tota creativitat. La força guardadora que desenvolupa una activitat artística, mereix ser considerada amb tot el respecte del món, encara que normalment no entri mai a formar part d'aquell art que la història beneeix. Però val la pena aplaudir-lo.

JOAN SALA VILA
www.Saviciento.com

COLUMNA DE TEATRE

Teatre de Nadal

La celebració del Nadal és en ella mateixa una gran obra de teatre des de la comèdia a la tragèdia. Una època de l'any que convida perquè hi afegeix un valor cultural de festa. Però, el Nadal a casa nostra hi aporta característiques especials. Són força i variats els espectacles. Els típics Pastorets, indispensables i imprescindibles en tota celebració nadalenca catalana, gràcies a l'excel·lència dels grans dramaturgs, actors i actrius i grans directors. Però no podem oblidar la voluntariosa aportació popular. Al costat dels Pastorets, els Pessebres Vivents, molt arrelats al país i que mereixen, també al nostre Vallès, un protagonisme destacat de la ciutadania. Cal afegir-hi els Concerts de Nadal que totes les Corals i grups de cantaires programen per aquestes festes. Són l'expressió del caràcter cultural humà de convivència amb intencionalitats de transcendència. Però entre tota aquesta gran activitat i producció artística, Catalunya gaudeix de dues obres d'una extraordinària bellesa per la seva qualitat literària, per la seva filosofia de base humanista i religiosa i pel seu missatge històric. Com una felicitació de Nadal, el Teatre de Ponent fou l'escenari del Grup de Teatre Popular Català, dirigit per **Esteve**

Polls, el patriarca de la dramàturgja a casa nostra, presentant El Poema de Nadal, de **Josep M. de Sagarra**.

Sis actors de teatre, tres noies i tres nois, recitaren magistralment els versos del gran poeta català amb una escenificació viva i generosa que impactava en l'ànima de l'espectador. Una crítica històrica d'estaments civils i religiosos contrastant poèticament comportaments de base evangèlica i traducció humana. Un poema, presentat amb la qualitat artística de gent del teatre, que conjuga l'essència de la vida endevinada en les accions personals i col·lectives de les persones, deixant entreveure aspiracions de sublimació més enllà de la matèria. Existeix un altre poema, el Poema del Pessebre, de **Joan Alavedra**, musicat per **Pau Casals**, que és una altra joia dels missatges de pau que Catalunya sempre ha escampat arreu del món i que, tal vegada, seria convenient fer sentir el seu ressò en aquells ambients de la pell de brau incapaços de capir les interioritats dels missatges autèntics i només es queden amb la superficialitat de la pell. Aquest ampli ventall cultural català del missatge de Nadal, segueix formant part de les brases del caliu del foc de la història viva d'un país creatiu.

JOAN SALA VILA